

DANS / THEATER | NEDERLANDSE PREMIÈRE | DUBLIN, IERLAND

UNITED FALL

Girl Song

EMMA MARTIN OVER *GIRL SONG*

'Ik begrijp hedendaagse dans ook niet'

In het nieuwste werk van de Ierse choreograaf Emma Martin, oprichter van het gezelschap United Fall, wordt vrouwelijkheid in al haar facetten liefdevol belicht. Met *Girl Song* creëert zij een gelaagde, zintuiglijke dansvoorstelling waarin vier verschillende fasen van het leven door vier vrouwelijke dansers worden vertolkt: "Je hoeft geen verstand te hebben van dans om naar mijn werk te komen kijken."

Dat de thematiek van *Girl Song* zeer actueel is, blijkt al uit het feit dat op de vooravond van het interview met Emma een belangrijk moment in de sociaal-culturele geschiedenis van Ierland werd gevierd. Door de uitslag van het zogenaamde Abortusreferendum is de weg vrijgemaakt naar het legaliseren van abortus. Emma vertelt: "Het is raar dat we dit vieren. Het is een lastig onderwerp. Het gaat over meer dan abortus, want het is de laatste regelgeving die was verbonden aan de kerk. Bepaalde gebeurtenissen in de geschiedenis van Ierland hebben de generatie van onze moeders beïnvloed en hebben bepaald welke perspectieven er bestaan over vrouwen. Dat zit in de cellen en botten van ons allemaal."

Externe invloeden en gebeurtenissen die drukken op de grenzen van het innerlijke leven, het persoonlijke, vormen een belangrijk uitgangspunt in de voorstelling van Emma. Tegenstellingen tussen binnen en buiten, jezelf zijn en een masker dragen, het Ik en de Ander, lichaam en geest, worden fysiek gemaakt door de grote, lege ruimte waarin de voorstelling zich afspeelt. "Het publiek bevindt zich in een ruimte – deze ruimte is bijna zoals de binnenkant van een persoon."

DE MACHINEFABRIEK | 60 MIN

ma 27 aug | 20:00 uur | di 28 aug | 21:00 uur (met nagesprek)

entree | 15

taal | geen probleem

N
D
E
R
L
A
N
D

De voorstelling is gericht op het ervaren van het interne, wanneer deze geconfronteerd wordt met de externe omgeving”, legt Emma uit. “Het gaat over hoe de wereld waarin wij opgroeien ons vastpint in vaste patronen, manieren van denken en verwachtingen. Over de plasticiteit van onze identiteit.”

‘Ik heb uitgezocht wat mijn eigen stijl van bewegen is, zonder invloed van ballet’

In voorgaande werken onderzocht Emma eveneens de verhoudingen tussen het lichamelijke en de psyche, de emotie en de ratio, zoals in *Dogs* (2012) en *Dancehall* (2015). Na een sabbatical van haar werk als ballerina is Emma zich vanaf 2010 gaan richten op hedendaagse dans, of iets wat er op lijkt: “Eerlijk gezegd weet ik niet wat hedendaagse dans is. Ik heb uitgezocht wat mijn eigen stijl van bewegen is, zonder invloed van ballet. Het is heel persoonlijk, gebaseerd op energie en reeksen van bewegingen en spierspanningen. Mijn werk is niet gebaseerd op

techniek of op een virtueuze manier aangenaam om te zien.”

Op het podium zijn in *Girl Song* achtereenvolgens vier verschillende dansers te zien die elk een eigen levensfase van de vrouw vertolken. Emma: “De voorstelling bestaat uit vier dansers. Deze kunnen worden beschouwd als één en dezelfde persoon, of als vier verschillende personen in vier fasen van het leven.” Door middel van deze solo’s wordt vrouwelijkheid inzichtelijk gemaakt en de gedaanten waarin vrouwelijkheid zich gedurende het leven manifesteert, als resultaat van de strijd tussen het interne en het externe, tussen fijne dromen en harde werkelijkheid.

Toch is *Girl Song* niet alleen een dansvoorstelling, meent Emma. “Ik wilde een voorstelling maken die deels een installatie, deels een dansvoorstelling is. Met mijn manier van werken speel ik met de toneelruimte die ik heb gecreëerd, met het geluid en met het visuele. Ook zitten er gesproken woorden in die van tevoren zijn opgenomen, maar je snapt de voorstelling ook als je geen Engels kan.” Zou je het toch een categorie willen geven, dan kan het volgens Emma visueel danstheater genoemd worden: “De voorstelling is niet lineair opgebouwd. Het is meer een mengelmoes van woorden en impressies, een sensorium, een rare zintuiglijke verzameling van ervaringen.”

‘Ik wil het publiek graag op intuïtief, gevoelsmatig niveau raken’

Hedendaagse dans heeft nog wel eens het imago volstrekt onbegrijpelijk te zijn, maar volgens Emma ligt dat vooral aan de manier waarop je ernaar kijkt: “Als je naar dans kijkt, kun je het beste het logische deel van je brein uitschakelen en je binnenste en je onderbewuste laten leiden door wat je ziet. Mijn werk is zeker geen intellectuele oefening of vol slimmigheidjes.” Volgens haar is een bezoek aan een dansvoorstelling geslaagd wanneer er dagen na het bezoek nog steeds momenten bij je opkomen. “Ik wil het publiek graag op intuïtief, gevoelsmatig niveau raken, in hun binnenste en in hun harten. Dat het een gevoel achterlaat als een soort echo van onopgeloste zaken.”

Wanneer je je hierdoor laat meevoeren, staat je een ervaring te wachten die voor iedereen geschikt is, zegt Emma: “Ik maak geen werk speciaal voor andere dansers, choreografen of een getraind danspubliek. Mijn choreografie is daar ook veel te rommelig voor. Je hoeft geen verstand te hebben van dans om naar mijn werk te komen kijken.” Daarnaast is de voorstelling bedoeld voor vrouwen én mannen, meent Emma: “Ik denk dat mannen en vrouwen er verschillende dingen uithalen. Zo kwamen mensen na afloop naar me toe en bleek dat mannen vooral bepaalde technische aspecten op macroniveau waardeerden, en dat vrouwen vooral gericht waren op de subtiele details. Dat is heel interessant.”

Tijdens het gesprek met Emma ontstaat het beeld van een voorstelling waar niet gemakkelijk de vinger op te leggen is, waarvan de beelden door het onderbewuste sijpelen en die je na afloop laat dromen over een wereld waarin de vrouw mag zijn wie ze wil zijn, doen wat ze wil doen, zonder dat zij wordt beknot en belemmerd door de verwachtingen van voorgaande generaties en opgelegde tradities. Volgens Emma is het een ode aan het jonge kind, trouw aan zichzelf en diep binnen in ons gelegen, waar wij af en toe ook eens contact mee zouden moeten maken om weer even te kunnen voelen hoe het is om een mens te zijn.

Culture Ireland
Cultúr Éireann

PERFORMING
ARTS FESTIVAL
GRONINGEN

23 AUG-2 SEPT